

Priveliște de Seară

Flavius Laurian Duverna

Priveliște de Seară

O, Soare maiestuos și dulce în apus de soare,
Pe cer în seara aceasta ești atât de minunat!
Magnifică-i privirea ta cu fața-n aur lucitoare,
Așa cum Domnul Sfânt, măreț te-a-ncununat
În ziua ce-a fost hotărâtă, când ai fost creat!

Tu-ncet și lapidar sublim cobori înspre amurg
Ducând către-asfințit lumina revărsată, clară,
Și clipele superbe, ce ele-n susur dulce curg,
Sunt clipe de extaz, având o frumusețe rară
Pe cerul cel multicolor, cu lumina refractară!

Privind spre cer, la stelele care sclipind apar,
Și ele-s mii, și zeci de mii, spre contemplare,
Văd cum preamăresc tacit fără cuvinte, clar,
Pe Cel ce-un rost le-a pus, în sorți la fiecare
Când la viață le-a adus în voința-I creatoare.

Ele-și parcurg, traiectoriile lor, nestingherit
Prin Universul cel sublim, presărat de galaxii,
Spre slava Celui, ce prin puterea-I le-a zidit
Și stau în spațiul lor...cel rânduit din veșnicii
Mărturisind, cu-a lor prezență, -n sclipiri vii.

Cât e de frumoasă noaptea-n zorii dimineții,
Când reapar tu Soare, la orizont, în răsărit!
Cu tine-ncepe, să pulseze tainic fluxul vieții,
Când calea îți parcurgi, așa cum El a plănuit
Complet să fie Universul, în mod desăvârșit.

Luminător al zilei, supra-numit: „ cel mare,”
Despărțitor al zilei albe, de negrul întuneric,
Tu glorie și slavă dai, prin veșnica iluminare,
Lui Dumnezeu, în drumul tău aprins, feeric
Arătând că în etern ai rămas constant eteric.

Stăpânitor al zilei din foc tu îți reverși lumina
Ce face ca să crească, sămânța pusă în glie;
Când vine noaptea, peste tot întinzi cortina
Și pe cer răsare Luna, regina nopții-n poezie
Care stârnește-n suflete, prilejuri de bucurie.

Luminător de-argint, ea-și deapănă călătoria
Pe bolta cerului, cu stele mii, scânteietoare,
Împrăștiind, cu razele-i de-argint monotonia
Tumultului resfrânt, produs al razelor solare
O priveliște care mișcă impulsuri de cugetare.

Guvernatori, orânduți pe veci de Dumnezeu,
Pe cer ca niște martori care să marcheze clar,
Și vremile și zilele,...și anii vieții, scurși mereu,
Voi demonstrați astfel, aportul vostru solitar
Pentru omul rânduit sub semnul de curcubeu!

Voi spuneți tandru, și mărturisiți fără cuvinte,
Dela o zi la alta iar despre Puterea Creatoare,
Despre Iubirea Sa, exprimată în rosturi sfinte,
Din veșnicii în veșnicii, fără umbră de mutare
Căci în planurile Sale, un loc va dat la fiecare!

Flavius Laurian Duverna
19 februarie 2007